

21. Så hafre.

Raskt.

Östergötland.

1. Vil-jen I ve-ta och vil-jen I för-stå, Hur bön-der-na bru - ka så

haf-re? Min fa-der, han såd-de, han såd-de si så här, Och se-dan så hvi-la - de han

ar - men; Han stam - pa - de med fot, Han klap - pa - de med hand Så

gla - de - lig, Så gla - de - lig Och sväng - de sig om ut - i ring-en.

2. Se, hvad jag fick uti min hand!
 Se, hvad jag fick att föra!
 En så'n liten { flicka, }
 { gosse, } nätt och grann,
 Skall nu mig tillhöra.

Du är mig så kär,
 Jag stiger dig så när,
 Jag törs inte säga, hur vacker du är,
 Jag låter dig gå till en annan.

Handlingen, som ligger i orden, utföres af alla, under ledning af en pärson inuti ringen. Vid 2:dra värsen väljer anföraren ut en maka, hvarefter ringdansen tager sin början.

22. Skära hafre.

Raskt.

I mor-gon ska vi haf-re skä-ra, hvemskall ho-nom Östergötland.
bin - na? Jo,

det skall all-ra kä-re stan, hvar skall jag hän-ne fin - na? Jo, sent hon går om

kväl - len, Med si-na ö-gon snäl - la, U - tan att be - sin - - na,

Skall hon sig in - - fin - - na. När- hvar och en tar ma-ken sin, Så

får den si - ste ing - en! Det var rätt och det var slätt, ja,

det var rätt och la - - gom: (Namnet) blef i ring-en kvar, för ing-en vil - le

{ ha en, } Ja, det var rätt och det var slätt, Ja, det var rätt och la - gom!
 { ha na, }

Deltagarne, som måste utgöra uddatal, fatta hvarandra i händerna under en långsam ringgång. Omedelbart efter ordet »ingen» i »Så får den siste ingen!» upplöses ringen, och två och två taga hvarandra hastigt i famn. Den som blir udda ställes i ringen, hvarefter det följande sjunges med hånande uttryck.

23. Hvar ä Bängt?

Raskt.

Östergötland.

Hvar ä Bängt?—Se, här ä Bängt!

Hvar ä Bängt?—Se, här ä Bängt!

The first system of the musical score consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. The time signature is 3/4. The music is written in a simple, folk-like style with chords and single notes.

Vill du in-te se mej, får du lå - ta bli mej; Vill du in - te ha mej, får en an-nan ta mej.

The second system of the musical score consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. The time signature is 3/4. The music continues with a similar folk-like style.

Hvar ä Bängt?—Se, här ä Bängt!

Hvar ä Bängt?—Se, här ä Bängt!

The third system of the musical score consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. The time signature is 3/4. The music concludes with a final cadence.

Ynglingarne bilda en inre ring på det sättet, att den efterföljande lägger sin vänstra hand på den föregående vänstra axel. Med den högra armen omfattar hvar och en sin flicka, denna förflyttar sig vid orden «Hvar ä Bängt?» till förutgående gosse.

24. Dansa med kulla.

Måttligt.

Östergötland.

Å vill in-te du, Så ska fäl-le ja, Så ska vi dan-sa mä kul-la.

Parum, parum, parum! Sjung fal - le - ral - la - lä - ja! Pa - rum, pa - rum, pa - rum!

Sjung fal - le - ral - la - lä - ja! Vi ska dan - sa mä kul - la.

Å vill inte du,
Så ska fälle ja,
Så ska vi dansa mä kulla

*Ringdans, med hvaran-
nan gosse och flicka.*

Parum, parum, parum!

*Hvar gosse figurerar mot
flickan till höger.*

Sjung fallerallaläja!

*De svänga om med hvar-
andra.*

Parum, parum, parum!

Figurera.

Sjung fallerallaläja!

Svänga om.

Vi ska dansa mä kulla.

Flickorna gå därefter till vänster om de gossar, med vilka de dansat, då nya par bildas, hvarefter alla fatta i ring, och dansen fortsättes.

25. Möllaredansen.

Raskt. Kan du dan-sa möl-la-re-dan-sen? Ett, två, tre! Skåne. Kan du dan-sa

möl-la-re-dan-sen? Ett, två, tre! Møl-la-re-dan-sen—

ett, två, tre! Møl-la-re-dan-sen — ett, två, tre! Ett, två, tre!

Träskodans. Deltagarna stå uppställda utes efter väggarna i rummet. Den lustigaste i laget leder dansen. Han ställer sig framför den ene efter den andre och figurerar, ju befängdare dess bättre; den andre skall, så godt möjligt är, härma honom. Vid »ett, två, tre!» stampa alla i takt.

26 a. Jungfrun, hon går i dansen.

Måttligt.

Halland.

1. Och { jung-frun, hon }
 gos - sen, han } går i dan - sen, med rö - dan gull - band, Och

{ jungfrun, hon }
 gos - sen, han } går i dan-sen med rö-dangull-band. Så kny-ter { hon }
 { han } det, om

kä - ra - stens arm, Så kny-ter { hon }
 { han } det om kä - ra - stens arm.

2. Ack kära min lilla { flicka }
 gosse } knyt inte så hårdt!
 Jag ämnar ej att rymma bort.

3. Och { flickan, hon }
 gossen, han } går och lossar på rödan gullband.
 Så hastigt den { gossen }
 flickan } i skogen försvann.

4. De sköto efter { honom }
 hånne } med fämton gevär.
 Och vill du mig något, så har du mig här.

5. Nu har jag blifvit gifter, nu har jag fått man,
 Den { raskaste gosse, }
 { störste kanalje, } som fans i vårt land.

Eller: — Nu har jag blifvit gifter, nu har jag fått fru.
 Den vackraste flicka, som fans i vår by.

Utföres efter ordalydelsen. Vid 5:te värser dansas vals af paret inuti ringen.

26 b. Kom syskona mina.

Måttligt.

Dalsland.

Kom sy - sko - na mi - na, kom skå - da en ting!

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. It contains a melody of eighth and quarter notes. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, providing a harmonic accompaniment with eighth and quarter notes.

En främ - man - de här - re har kom - mit här - in, En

The second system of musical notation consists of two staves. The upper staff continues the melody from the first system. The lower staff continues the accompaniment. The system concludes with a double bar line and repeat dots.

främ - man - de här - re har kom - mit här - - in!

The third system of musical notation consists of two staves. The upper staff continues the melody. The lower staff continues the accompaniment. The system concludes with a double bar line and repeat dots.

2. Med hatt uppå hufvet och hälsar så här.
Rätt nu få vi se, hvem han håller kär.

3. Kom lilla, kom snälla, kom följ mig i dans!
Ja, dig vill jag gifva en gyllande krans.

4. Den gyllande kransen, den törs jag ej ta,
Förrän jag har frågat min mor och min far.

5. Ja, fråga din fader, så mycket du vill!
För du och ditt hjärta skall höra mig till.

Eller: Din fader och moder, dem såg jag i går,
De svara' mig så: »Det kan du väl få.»

6. Nu är han gifter, det kan I väl se,
Med den vackraste flicka, som fins i vår by.

Ringdans, med en pärson inuti ringen. I 3:dje värsen väljer han ut en maka, vid 6:te börja de dansa vals.

27 a. Nå, nå, frimodiga flicka!

Måttligt.

Östergötland.

Nå, nå, fri - mo - di - ga fic - ka, på den tid jag höll dig kär!

En gång, men al - drig me - ra. Gud ske lof, jag slapp dig väl! Du hartänt att

nar - ra mej, men nu ska jag pur - ra dej. Statt, statt, sur och tvär;

Al-drig jag dej mer be - gär; Men nu ska du få se på, Hvil-ken vän jag

hål-ler å. Se här ä vän-nen, den bä-sta, Som mitt hjär-ta mån-de

Polska. Ljfligt.

fä - sta. Tra-la - la - la - la - la, tra-la - la - la - la - la! Tra-la - la - la - la,

tra-la - la - la - la - la! Nå, nå! jag sä-ger dej, Får du mej, så står du dej!

Denna lek börjas egentligen med polskan. Efter dennas slut vänder sig den sist uppjudne till den, han dansat med, under de i första reprisen antydda åtbörder, och bjuder så upp en annan.

27 b. Hå, hå, du frimodiga flecka!

Måttligt.

Västergötland.

Hå, hå, du fri - mo - di - ga flec - ka! På den tid ja hålt dej kär. En gång, men

al - drig me - ra. Det var godt, ja slapp dej väl. Du har tänkt att nar - ra mej,

Men nu sa ja pur - ra dej. Nu sa du få stå å se, Hvem min kä - ra -

ste sa bli. Se här ä vän - nen den bä - ste, Som mett hjär - ta mån - de

fä-ste! Ho ä mi ros å mi lel-ja, Som blott dö-den kan åt-skel-ja.

Utförandet som i föregående.

(V. Bergström.)

28. Hopp, flicka lilla, vill du ha mej?

Lifligt.

Östergötland.

Hopp, flic-ka lil-la, vill du ha mej? Här ä ragg--van-ta,

som du ga mej! Öst-bo ä du, å väst-bo ä ja, Lär-sko har du, å

trä-sko har ja; Jän-ka bäst du jän-ka vell, Mej ska du ha!

Vanlig ringdans. Paret uti ringen dansar handpolska. Vid »Jänka» stanna de och rycka hvarandra i armarne.

29. När jag i världen var en flicka så ung.

Måttligt.

Dalsland.

När jag i världen var en fic-ka så ung, Så ung, så ung, så

ung, så ung, Så vil - le jag så gär - na till gos - sar - na gå, Till

gos - sar - na gå, till gos - sar - na gå. — Gå bort i - från mej, du ser

il - la ut, Du ser il - la ut, du ser il - la ut! Men al - drig så går du

ur mittsinn', Ty jag haf-ver älskat dej och du mej, Dej och du mej — Dej, dej!

När jag i världen var en flicka så ung,
Så ung, så ung, så ung, så ung,
Så ville jag så gärna till gossarna gå,
Till gossarna gå, till gossarna gå.

*Flickan väljer ut en gosse
och dansar med honom.*

1. Gå bort ifrån mej, du ser illa ut,
Du ser illa ut, du ser illa ut!

*Lämna och slå åt hvar-
andra.*

Men aldrig så går du ur mitt sinn',
Ty jag hafver älskat dej och du mej,
Dej och du mej —
Dej, dej!

*Ta hvarandra i famn
och dansa.*

2. Skall du och jag nu skiljas åt
Med mycken sorg och mycken gråt.

Gå ifrån hvarandra.

Men aldrig så går du ur mitt sinn',
Ty jag hafver älskat dej och du mej,
Dej och du mej —
Dej, dej!

Dansa omigen.

3. Så bjuder jag dej ett ömt god natt —
God natt, god natt, du svarte katt!

Gå ifrån hvarandra.

Men aldrig så går du ur mitt sinn',
Ty jag hafver älskat dej och du mej,
Dej och du mej —
Dej, dej!

Dansa.

30 a. Där kom två gubbar i ett snöfall.

Måttligt.

Östergötland.

1. Där kom två ^{gub-bar}_{käringar} i ett snö-fall Tral - - la - la - la!

De bjö - do hun - dra riks - - da - ler — Tra - - - la - la - la! Men

äg - de knap - past en da - - ler — Tra - - - - la - - la - la!

2. Och nu ä jag så hjärtans glader — Hej fallerej!
Ty när jag fria', så fick jag ja — Hej fallerej!

3. Nu korgen jag eder skänker — Sjung fallera!
Jag har en annan, jag påtänker — Sjung fallera!

Ringdans. Tvänne »gubbar» eller »gummor» gå ini ringen; vid 2:dra värsen bjuda de upp hvar sin maka och dansa antingen fyr-polska eller parvis, vid tredje värsen utgå de första båda och de andra taga på samma sätt makar ur ringen.

30 b. Där gingo två gubbar i snöfall.

Muntert.

Där ging-o två ^{gub-bar} _{gummor} i snö - - fall. Hej fal-le-ral-la, Hej fal-le-ra! De
 De fri - a' för tu-sen riks-da - - ler. — — — — — Men
 Och kor-gen jag dig skän - ker. — — — — — En

vo - ro så of - ta i nöd - - fall Hej fal - le - ri, fal - le - ra!
 äg - de väl knappast en da - - ler — — — — —
 an - nan jag på - - - tän - - ker — — — — —

Och nu är jag så nöjd och glad, För när jag fri - a - de, så fick jag ja. Hej

fal - le - ral - la, fal - le - ra! Hej fal - le - ral - le - ral - le - ral - la!

Två gossar eller flickor gå inuti ringen, med hvar sin näsduk öfver akseln. Vid orden »De fria» göra de sitt val, men vid »korgen jag dig skänker» kasta de näsdukarne öfver akseln på de utvalda och vända sig till nya, med hvilka de dansa. De, som fått korgen, träda sedan in i ringen.

31. Klara månen på himlen blå.

Måttligt.

Halland.

Kla - ra må - nen på him - len blå, han ly - ser,

Fri - ska vatt - net i

kla - ra käl - lan fry - ser.

Kom, kom, min lil - la vän, låt oss klap - pa!

Ef - ter kom - mer prä - sten med sin lång - a, svar - ta kap - pa. —

(Prästen sjunger:)

Jag skall e - der till - - sam - mans vi - ga! Jag skall e - der till -

sam-mans vi - ga: Du skall he - ta far, och du skall he - ta mor, Och

lifligt.

så vår lil - la nät - ta pi - gal! (Alla sjunga.) Du skall he - ta far, Och

du skall he - ta mor, Och så vår lil - la nät - ta pi - gal!

En pärson inuti ringen. Vid »Kom, kom!» utväljer han en maka, sedan en präst, denne åter tar in pigan i ringen. Vid omsjungningen af »Du skall heta far» o. s. v., dansa dessa fyra polska.

31 b. Hans Kasper.

(Växelsång.)

Skåne.

Musiken lika med 1:sta reprisen af 31 a.

1. *Alla:* ||: Hans Kasper och hans gesäller vilja gifta sej. :||
Hon: Och alla vilja de råda öfver mej, mej.
De andra: Och alla vilja de råda öfver dej, dej!

2. *Hon:* När min man kommer fuller hem, så slår han mej.
De andra: När din man kommer fuller hem, så slår han dej.
Hon: Då springer jag ut i kammaren och gömmer mej.
De andra: Då springer du ut i kammaren och gömmer dej.

3. *Han:* Kom, kom, min lilla vän, jag slår dig ej!
De andra: Kom, kom, min lilla vän, han slår dig ej!
Hon: Ja, katten tror dej, din gamle skälm, för du narrar mej.
Alla: Ja, katten tror dej, din gamle skälm, för han narrar dej.

4. *Han:* Aldrig mera, min lilla vän, skall jag slå dej.
De andra: Aldrig mera, min lilla vän, skall han slå dej.
Hon: På ett försök så vill jag då komma till dej.
De andra: På ett försök så vill hon då komma till dej.

5. *Alla:* ||: Det är så roligt om sommaren till att dansa, :||
||: När far och mor, de svänga om med hvarandra. :||

Ringdans. Två i ringen. Vid 2:dra värsern går hon utom ringen, vid slutet af 4:de lockas hon tillbaka, hvarpå de dansa i 5:te.

32. Domaredansen

Måttligt fort.

Östergötland.

Så vil - ja vi be - gyn - na en do - - ma - re - dans, Me - dan

do - ma - ren själf är hem - ma. Och al - la de, som vil - ja i

do - mar - dan - sen gå, de - ras hjär - tan af o - ro ska brin - na.

Al - la så sä - ga de: Hå, hå, hå! Al - la så sä - ga de: Nå, nå, nå!
(Al - la dric - ka de mjöd och vin, Al - la sof - va hos kärestan sin.)

Har du sof - vit hos kä - re - stan i natt, Så skall du mot mig le!

En pärson går i ringen, med ett ljus i handen, och söker locka någon af deltagarne att skratta, hvilken då ger pant.

33 a. Det brinner en eld.

Måttligt.

Nerike.

Det brin-ner en eld, han brin-ner så klar, Han brin-ner i tu-sen-de

kran-sar. Skall jag ge-nom el-den gå, Med min kä-ra-ste dan-sa!

Vänd dig om, tag mig i famn, Dan-sa med mig än en gång!

(R. Larsson.)

Vanlig ringdans, med ett par som dansar inuti ringen. Vid »Vänd dig om, tag mig i famn», släppa de hvarandra, svinga sig om åt höger, taga hvarandra i famn och fortsätta så dansen.

33 b. Det brinner en eld.

Måttligt.

Halland.

Det brin-ner en eld, han brin-ner så klar, Han brin-ner i tu-sen

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a 2/4 time signature, featuring a melody of eighth and sixteenth notes. The lower staff is in bass clef, providing a harmonic accompaniment with chords and single notes.

kran-sar, Han brin-ner för mig, han brin-ner för dig, Han brin-ner för den, som

The second system of music continues the melody and accompaniment from the first system, maintaining the 2/4 time signature and melodic structure.

dan-sar. Vänd dig om, tag mig i famn, Dan-sa med mig me-ra!

The third system of music includes the lyrics 'dan-sar. Vänd dig om, tag mig i famn, Dan-sa med mig me-ra!'. The melody features a slight change in rhythm with some dotted notes, and the accompaniment continues with a steady bass line.

Vänd dig om, tag mig i famn, Dan-sa med mig me--ra!

The fourth system of music concludes the piece with the lyrics 'Vänd dig om, tag mig i famn, Dan-sa med mig me--ra!'. The melody ends with a final note, and the accompaniment provides a concluding harmonic support.

Utförandet som i föregående.

34. Götta ringen.

Pastoral.

Gotland.

I grö - na lun - den, där ging - om vi, I grö - na lun - den, där

ging - om vi. Där fing - om vi se han, Där hit - tom vi på han. Ser du

ja har fått en, Ser du ja har fått en, ja!

Sällskapet bildar en ring. En pärson ställer sig inuti ringen. En annan går utanför och lämnar en fingerring åt någon af de öfriga deltagarne, hvarefter den förstnämde skall gissa, hvem som fått ringen. Vid hvarje misstag ger han pant. Den som har ringen, då han gissar orätt, skall gömma honom dännäst. Har han därimot gissat rätt, skall den, som då innehar fingerringen, träda in i hans ställe och gissa.